

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964

10 JANVIER 1964

PROJET DE LOI

relatif aux pensions de retraite et de survie
d'anciens agents de l'Office des Séquestres.

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. PARISIS.

Art. 2.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« L'Etat belge, représenté par le Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, prélève, sur la valeur du contrat d'assurance de groupe souscrit par l'Office des Séquestres en faveur des agents visés à l'article 1er, une somme qui ne peut être supérieure aux retenues qu'il aurait normalement effectuées sur les traitements des intéressés, si ceux-ci avaient été effectivement agents de l'Etat dès leur entrée au dit Office, sous déduction des retenues déjà effectuées par la Caisse de Pensions.

» Ce prélèvement, dont le montant est déterminé par le Ministre des Finances, ne peut se faire que sur la valeur du contrat constitué par les cotisations dont la charge était supportée par l'Office précité. »

JUSTIFICATION.

Les employés de l'Office des Séquestres ont été recrutés sous le régime du contrat d'emploi.

Pour parer aux inconvénients qui pouvaient résulter pour les agents d'un tel régime (précarité de l'emploi, insuffisance de la pension), l'Office des Séquestres avait instauré un statut pécuniaire basé essentiellement sur deux éléments :

- l'attribution de grades et de traitements déterminés;
- la création d'un régime de pension extra-légale, constitué par un contrat d'assurance de groupe.

Voir :

646 (1962-1963) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964

10 JANUARI 1964

WETSONTWERP

betreffende het rust- en overlevingspensioen
van gewezen ambtenaren van de Dienst van
het Sequester.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER PARISIS.

Art. 2.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur der pensioenen behoort, heft, op de waarde van het door de Dienst van het Sequester ten voordele van de in het eerste artikel bedoelde ambtenaren onderschreven contract van groepsverzekering, een bedrag dat niet hoger mag zijn dan de inhoudingen die normaal zouden verricht zijn op de wedden van de betrokkenen, indien deze laatsten werkelijk tot het Rijkspersoneel hadden behoord sedert hun indiensttreding bij de voornoemde Dienst. Dit bedrag wordt verminderd met de reeds door het Pensioenfonds verrichte inhoudingen.

» Deze heffing, waarvan het bedrag vastgesteld wordt door de Minister van Financiën, geschiedt enkel op de waarde van het contract, gevormd door de bijdragen waarvan de last werd gedragen door de voornoemde Dienst ».

VERANTWOORDING.

De personeelsleden van de Dienst van het Sequester zijn onder de regeling van de arbeidsovereenkomst voor bedienden aangeworven.

Om de nadelige gevolgen tegen te gaan, die uit zulke regeling voor de personeelsleden zouden kunnen voortvloeien (onvastheid van betrekking, ontoereikendheid van het pensioen) had de Dienst van het Sequester een geldelijk statuut ingesteld, dat hoofdzakelijk op twee beginselen beruiste :

- de toekenning van bepaalde graden en wedden;
- de instelling van een regeling voor buitenwettelijk pensioen, hetwelk is gevormd bij een groepsverzekeringscontract.

Zie :

646 (1962-1963) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

L'arrêté royal du 29 mars 1962, pris en exécution de la loi du 6 juillet 1959 prononçant la dissolution de l'Office des Séquestres, a réglé les modalités de la reprise par l'Etat des agents de l'Office, et déterminé le régime administratif et pécuniaire auquel les agents seront soumis après cette reprise.

La lecture de cet arrêté laisse apparaître que 90 % au moins des intéressés seront pourvus d'un régime de grades et de traitements sensiblement moins favorable que celui dont ils jouissaient à l'Office (voir art. 16).

Pour pouvoir réaliser la reprise envisagée, il faut encore régler la situation des agents au point de vue des pensions de retraite et de survie. Ce règlement fait l'objet du présent projet.

Si l'article 1er du projet ne soulève pas d'objection il n'en est pas de même de l'article 2, lequel, en subrogeant l'Etat dans les droits des agents à la pension extra-légale, risque de heurter gravement l'équité, en alourdissant la perte que l'application de l'arrêté du 29 mars 1962 entraînera pour la plupart des intéressés, et surtout en privant ceux-ci, sans contrepartie équivalente, d'un droit qui leur est acquis.

En effet, l'article 15 du « Règlement de la Caisse de Pensions créée par l'Office des Séquestres en faveur des membres du Personnel » — règlement qui fixe le statut de la pension extra-légale — prévoit qu'en cas de liquidation de l'Office, le bénéfice entier du contrat deviendra la propriété des affiliés « si les engagements du présent règlement ne sont pas repris par un autre Office »; tandis que l'article 16 dispose que d'éventuelles modifications au Règlement ne pourraient avoir pour conséquence de faire rentrer en possession de l'Office (et, a fortiori, de son successeur-Etat), tout ou partie des allocations versées.

On peut conclure de ces dispositions que l'Etat, succédant aux obligations de l'Office notamment en ce qui concerne la pension des agents, ne pourrait s'approprier le bénéfice de la pension extra-légale que s'il reprenait « les engagements du présent règlement » (art. 15 précité) c'est-à-dire s'il accordait aux intéressés un régime de pension au moins équivalent à celui que leur avait fait leur ancien employeur.

Or, il résulte de calculs établis que le régime de pension prévu par le présent projet (validation des services antérieurs, pension calculée sur traitements inférieurs conformément à l'arrêté du 29 mars 1962) est nettement moins favorable pour les intéressés que celui résultant des engagements de l'Office (pension légale plus assurance).

Dans ces conditions, il ne serait pas équitable de subroger l'Etat dans les droits des agents à la pension extra-légale, et il serait plus juste, puisque les agents sont censés, pour la pension, être repris par l'Etat depuis leur entrée en fonctions, d'autoriser l'Etat à récupérer, à leur charge, une somme correspondant aux retenues qu'il aurait normalement effectuées, si les intéressés avaient effectivement fait partie de l'Administration depuis leur entrée à l'Office des Séquestres.

Au surplus, en agissant ainsi, on respecterait les engagements pris par l'Office envers ses employés et on compenserait partiellement d'ailleurs, la perte d'appointements que ceux-ci subiront par l'effet de l'article 16 de l'arrêté du 29 mars 1962.

Enfin, le système préconisé par l'amendement se justifie d'autant mieux que, dans d'autres départements — Communications, Santé Publique et Prévoyance sociale — de nombreux agents venant d'organismes parastataux ont été régularisés dans les grades, traitements et autres avantages dont ils bénéficiaient dans ces organismes, sans qu'ils aient à subir le moindre préjudice du fait de leur reprise par l'Etat (Arrêté royal du 14 avril 1961, *Moniteur* du 13 mai 1961, pour l'Ecole des Matelots et des Cuisiniers; arrêté royal du 6 juin 1961, *Moniteur* du 12 juin 1961, pour le Conseil Supérieur de l'Inspection médicale; arrêté royal du 26 septembre 1962, *Moniteur* du 4 octobre 1962, pour le personnel des offices nationaux d'allocations familiales).

In het koninklijk besluit van 29 maart 1962, dat in uitvoering van de wet van 6 juli 1959 tot ontbinding van de Dienst van het Sequester werd genomen, zijn de voorwaarden bepaald onder welke de personeelsleden van de Dienst door de Staat worden overgenomen, zomede de administratieve en geldelijke regeling die na het overnemen van de personeelsleden op dezen van toepassing zal zijn.

Uit dit besluit blijkt dat ten minste 90 % van de belanghebbenden een graad en een wedde zullen krijgen die heel wat minder gunstig zijn dan die welke zij in de Dienst genoten (zie ar. 16).

Om de voorgenomen overname tot stand te kunnen brengen moet de toestand van de personeelsleden op het stuk van het rust- en overlevingspensioen worden geregeld. Dat is het doel van dit ontwerp.

Hoewel er geen bezwaar bestaat tegen artikel 1 van het ontwerp, is zulks niet het geval voor artikel 2. Immers, doordat de Staat hierbij de aanspraken van de personeelsleden op het buitenwettelijk pensioen overneemt, de billijkheid ernstig geschaad kan worden, omdat het verlies dat de meeste belanghebbenden gevolge de toepassing van het koninklijk besluit van 29 maart 1962 zullen lijden, dan nog groter zal zijn, vooral daar zij aldus van een verkregen recht zullen worden beroofd, zonder dat hun een evenredige compensatie wordt verleend.

In artikel 15 van het « Reglement van de Pensioenkas, opgericht door de Dienst van het Sequester in het voordeel van de personeelsleden » — een reglement waarbij het statuut van het buitenwettelijk pensioen wordt bepaald — is immers gestipuleerd dat in geval van liquidatie van de Dienst, de aangeslotenen het volledige genot van dit reglement zullen hebben, indien de verbintenissen van dit reglement niet door een andere dienst worden overgenomen; in artikel 16 wordt daarenboven bepaald dat gebeurlijke wijzigingen van het Reglement niet tot gevolg kunnen hebben dat het geheel of een gedeelte van de gestorte bijdragen weer in het bezit van de Dienst (en a fortiori van zijn opvolger, de Staat) komt.

Daaruit kan worden afgeleid dat de Staat, die de verplichtingen van de Dienst overneemt wat het pensioen van de bedoelde personeelsleden betreft, zich het extra-legaal pensioen slechts zou kunnen toeëigenen, indien hij ook « de door dit reglement bepaalde verplichtingen » (hierboven aangehaald art. 15) overneemt, d.w.z. indien hij de betrokkenen een pensioenregeling toekent, die ten minste gelijk is aan die, welke hun door hun vroegere werkgever werd verleend.

Uit bepaalde berekeningen blijkt echter dat de in dit ontwerp bepaalde pensioenregeling (aanrekening van vroegere diensten, pensioen berekend op lagere wedden, overeenkomstig het besluit van 29 maart 1962) heel wat minder gunstig is voor de betrokkenen dan die, welke voortvloeit uit de verplichtingen van de Dienst (wettelijk pensioen + verzekering).

Onder die voorwaarden ware het niet billijk de Staat in de plaats te stellen van de betrokken ambtenaren wat hun rechten op het extra-legaal pensioen betreft en, aangezien deze laatste, voor hun pensioen, geacht worden sedert hun indiensttreding voor rekening van de Staat te hebben gewerkt ware het rechtvaardiger de Staat te machtigen een bedrag terug te vorderen, dat gelijk is aan de som, welke hij normaal zou ingehouden hebben, indien de betrokkenen werkelijk deel hadden uitgemaakt van het Bestuur sedert hun indiensttreding bij de Dienst van het Sequester.

Bovendien zou men, door een dergelijke handelwijze, de verplichtingen nakomen, welke de Dienst tegenover zijn bedienden heeft aangegaan en het verlies aan bezoldigingen gedeeltelijk goedmaken, dat voor deze laatste zal voortvloeien uit de toepassing van artikel 16 van het besluit van 29 maart 1962.

Ten slotte is de bij amendement voorgestelde regeling des te meer verantwoord, daar in andere departementen — Verkeerswezen, Volksgezondheid en Sociale Voorzorg — talrijke personeelsleden, die van parastatale instellingen overkwamen, geregulariseerd zijn in de graad, wedde en andere voordelen die zij in bedoelde instellingen genoten, zonder dat hun overgang naar de Staat voor hen ook maar het geringste nadeel met zich bracht (Koninklijk besluit van 14 april 1961, *Belgisch Staatsblad* van 13 mei 1961, voor de School voor Matrozen en Koks; koninklijk besluit van 6 juni 1961, *Belgisch Staatsblad* van 12 juni 1961, voor de Hoge Raad voor het Geneeskundig toezicht; koninklijk besluit van 26 september 1962, *Belgisch Staatsblad* van 4 oktober 1962, voor het personeel van de rijksdiensten voor gezinsvergoedingen).